

РЕШЕНИЕ

№ 11044

гр. София, 31.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11915** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.54, ал.6 ЗКИР във вр. с чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба от Ц. Б. Д., срещу Заповед № 18-12157/31.10.2023г., издадена от началник на Служба геодезия, картография и кадастър-С.. В жалбата се твърди, че заповедта е издадена в нарушение на материалноправните разпоредби и се иска нейната отмяна. На проведеното заседание, на което е делото е обявено за решаване, процесуалният представител на оспорващата страна заявява, че с възражението на заинтересованата страна е представен Акт за общинска собственост, който обаче е съставен шест месеца по късно /12.06.2007г./. това според него е отчетено като грешка от районната администрация, поради което е образувано производство по отмяна на АОС, но се изчаква становището на Столична община. Ответникът – началника на СГКК-С., редовно призован не изпраща представител. В писмени бележки от 01.06.2022г. оспорва жалбата и моли съда да е произнесе с решение, с което да я отхвърли. Заинтересована страна – район „М.“-Столична община, представлявана от кмета, чрез процесуалния си представител с представени писмени бележки, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите лица – А. Т. Н., Н. И. Н. и Н. Н. Т., редовно призовани не се явяват и не изпращат представители.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с приложените и приети по делото писмени доказателства и след като обсъди становищата на страните, прие за установено следното от фактическа страна:

Оспорващата страна се легитимира като собственик на имот с проектен идентификатор 68134.4088.573, за което прилага Решение № 114/18.04.2007г. за възстановяване на правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на Г., издадено от Общинска служба по земеделие и гори – общ. “П..

Производството пред административния орган е образувано по Заявление вх. № 01-617757/24.10.2022г. Ц. Д., което е поскано изменение на действащата кадастрална карта и кадастрален регистър, изразяващо се в промяна на границите на съществуващи обекти в КKKP, а именно ПИ с идентификатор 68134.4088.491 и ПИ с идентификатор 68134.4088.347.

По реда на чл.26, ал.1 от АПК, административният орган е уведомил заинтересованите лица за исканото изменение като е указал възможността им за становище. В законоустановения срок е постъпило възражение от заинтересованата страна район „М.“-Столична община, с което се изразява несъгласие с исканото изменение, тъй като за имотите, чието изменение се процедира има съставени актове за общинска собственост. В тази връзка са приложени Акт за частна общинска собственост № 315/12.12.1997г. и АОС № 1054/10.11.2004г.

Въз основа на това, началник служба ГKK-С. е приел, че между страните е налице спор за материално право, решаването на който следва да бъде решен по общия исков ред, поради което е постановил оспорвания в настоящето производство отказ.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице, с правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА поради следните съображения :

Оспорваният отказ за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри е постановен от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.51, ал.2 във вр. с чл.54, ал.4 от ЗКИР, в редакцията му към издаване на оспорения акт.

Актът е и в предписаната от закона форма по смисъла на чл.59, ал.2 от АПК. Въпреки, че отказа не е издаден с нарочна заповед по смисъла на чл.54, ал.4 от ЗКИР, а е обективиран в писмо, това не води до неговата незаконосъобразност, съответно до неговата отмяна. Посочен е органът който го е издал, както и фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административно-процесуалните правила, които да са от категорията на съществени, които да са ограничили правото на защита на страните и да са пречатили възможността им адекватно да я организират и които да мотивират неговата отмяна. Същите са надлежно уведомени по реда на чл.26, ал.1 от АПК като в дадения срок са упражнили правото си на защита.

Съдът не констатира противоречия с материалноправните разпоредби при издаването на оспорения индивидуален административен акт.

Съгласно чл.51, ал.1 от ЗКИР, кадастралната карта и кадастралните регистри се

поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2. непълноти или грешки; 3. явна фактическа грешка. Правилно административният орган е приел, че исканото изменение се отнася до данни за обекти на кадастъра отпреди влизане в сила на КKKP през 2010 г. Доколкото пък се касае до възстановено право на собственост върху имот в границите на урбанизираните територии обосновано е прието, че на основание чл.54, ал.7 от ЗКИР приложимият ред е този по чл.54, ал.1 от ЗКИР, а именно за отстраняване на непълноти или грешки. Разпоредбата на чл.54, ал.1 от ЗКИР гласи, че при нанасянето в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти на имот, чието право на собственост е възстановено по реда на чл.10, ал.7 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, се прилага редът по ал. 1 – 6. Според ал.1 на чл.54 от ЗКИР, непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. В същото време ал.2 на същия законов текст разпорежда, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред.

В случая от представените по делото писмени доказателства се установява, че с решение на ОСЗГ [община], на основание чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ на наследниците на А. Т. А., сред които е и оспорващата Ц. , е възстановено правото на собственост върху имоти, представляващи ниви в строителните граници на Г., местност „Под Р.“. В решението е отбелязано, че същото е издадено въз основа на удостоверение по чл.13, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ, с което е определена свободна площ за възстановяване в размер на 2,742 дка и на 2,269 дка. При това правилно в оспорената заповед е отбелязано, че посоченото в чл.54, ал.7 от ЗКИР основание на чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ е идентично с основанието по чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, доколкото с чл.18ж, ал.1 от Правилника се конкретизира процедурата и на което е издадено решение на ОСЗГ П., с оглед на което действително е приложим редът по чл.54, ал.1 във вр. с ал.7 от ЗКИР. Също така при възстановяване на собствеността върху земеделския имот поради това, че същият се намира в границите на урбанизирана територия е приложена и процедурата по чл.11, ал.4 от ЗСПЗЗ за определяне на незастроената част от имота, която всъщност подлежи и е била възстановена.

От друга страна по делото са налични писмени доказателства, видно от които проектният имот с идентификатор 68134.4088.573 попада в границите на идентификатор 68134.4088.491 и ПИ с идентификатор 68134.4088.347, за които са съставени № 315/12.12.1997г. и АОС № 1054/10.11.2004г.

При тези данни обоснована е преценката за наличие на спор за материално право. Съгласно §1, т.16 от ДР на Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г., „спор за материално право" по смисъла на чл.71 и чл.71 е налице, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство. Според чл.70, ал.4 от същата наредба, началникът на службата по геодезия, картография и кадастър издава отказ за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри при установяване на недопустимост или неоснователност на искането или при установяване на спор за материално право въз основа на

представени или събрани в производството писмени доказателства за местоположението и границите или очертанията на имотите – предмет на проекта. В случая в хода на административното производство са събрани данни за собствеността на имотите – предмет на изменението на КKKP, въз основа на които ясно се заявяват конкуриращи се права върху същите тези имоти.

Всичко това води до извод, че действително е налице индикация за наличие на спор за материално право, който следва да бъде разрешен по общия исков ред. В тази връзка съдът отчита като неоснователно възражението в жалбата, че в производството по възстановяване на собствеността върху имота на жалбоподателя, не са били установени права на други лица, които да са били пречка за реализиране на реституционната процедура. Както проведеното производство пред ОСЗГ, така и съдебното производство пред СГС, с решението по което окончателно е решен въпросът за определяне на свободната от застрояване площ, която може да се възстанови на реституираните собственици, се развиват само между заявителите и административния орган, т.е. в тези производства не участват собствениците на засегнатите от възстановяването имоти, като решението няма задължителна сила спрямо тях. Именно затова при наличие на конкуриращи се права на собственост следва спорът да се разреши по общия исков ред.

По изложените съображения съдът не споделя и твърденията на процесуалния представител, за които ставна въпрос по-горе. Дори и съставянето на АОС да е отчетено като грешка от страна на общината и съответно да са предприели действия по отмяната им, това не води до законосъобразност на заповедта, тъй като и към настоящия момент те съществуват, съответно породените от тях правни последици все още действат.

За пълнота на мотивите следва да се посочи, че отпадането на изискването за изготвяне на Акт за непълноти и грешки в производството по изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър, след изменението на чл.51 - чл.54 от ЗКИР /ДВ, бр.49/2014 г./ не игнорира "спора за собственост" като основание за постановяване на отказ от началника на СГКК, видно от цитирания по-горе текст на ал.2, чл.54 от ЗКИР. Нормата единствено въвежда ново задължение за административния орган за изготвяне на комбинирана скица, която отразява наличието на претендираното право на собственост и това по действащата кадастрална карта и кадастрален регистър, какъвто е и настоящия случай /в този смисъл Решение № 13881 от 17.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 5558/2015 г., II о., докладчик съдията Г. С. и Решение № 12988 от 2.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 5556/2015 г., II о., докладчик председателят Г. К./.

Постановеният отказ е съответен и на целта на закона, а именно недопускане на промени в кадастралната карта при наличието на какъвто и да било имуществен спор, който не е решен по общия исков ред със силата на пресъдено нещо.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспорената в това производство заповед е законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорваният следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискани с представените писмени бележки.

По отношение на останалите заинтересовани лица разноски не са поискани до

приключване на устните състезания, поради което съдът не може служебно да присъжда такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 28 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Ц. Б. Д., срещу Заповед № 18-12157/31.10.2023г., издадена от началник на Служба геодезия, картография и кадастър-С..

ОСЪЖДА Ц. Б. Д., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция по геодезия, картография и кадастър сумата 100 (сто) лева, разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при заинтересовани лица :

- А. Т. Н., Н. И. Н., Н. Н. Т. и район „М.“-Столична община, чрез кмета.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: